

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 10148 af 31/08/2011 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 110-11 om borgerstyret personlig assistance - udmåling - hjælpetimer

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500838-10

Ankestyrelsens principafgørelse 110-11 om borgerstyret personlig assistance - udmåling - hjælpetimer

Resume:

Udmåling af hjælp efter servicelovens bestemmelse om borgerstyret personlig assistance(BPA) skulle ske efter en individuel behovsvurdering med udgangspunkt i, hvad borgeren selv kunne klare. Ankestyrelsen fandt, at de ressourcer, som kommunen havde afsat til plejeopgaverne, ville kunne dække hjælpebehovet.

Ankestyrelsen lagde vægt på det oplyste om ansøgerens helbredsmæssige forhold og behov for personlig og praktisk hjælp.

Ankestyrelsen fandt efter de lægelige oplysninger, at ansøgeren kunne være alene i kortere perioder. Ankestyrelsen fandt endvidere, at der var mulighed for at lave en tidsplan, således at hjælpen kunne ydes på de tidspunkter af dagen, hvor ansøgeren havde brug for den.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 81 af 4. februar 2011 - § 96

Note:

Principafgørelsen afløser C-13-07, som ophæves.

Afgørelse:

Afgørelse i sagen om udmåling af hjælpetimer til borgerstyret personlig assistance til NN

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag om, hvilke kriterier, der skal indgå i vurderingen af omfanget af hjælpetimer ved borgerstyret personlig assistance, herunder supplement til principafgørelse 87-09.

Resultatet er

- Vi finder, at NN alene har ret til udmåling af hjælp efter servicelovens bestemmelse om borgerstyret personlig assistance med 134 timer og 41 minutter pr. uge.

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Udmåling af hjælp efter servicelovens bestemmelse om borgerstyret personlig assistance skal ske efter en individuel behovsvurdering og med udgangspunkt i, hvad borgeren selv kan klare.

Ankestyrelsen har ikke fundet grundlag for at til sidesætte kommunens deltaljerede og individuelle behovsvurdering, hvorefter NN har ret til borgerstyret personlig assistance med 134 timer og 41 minutter pr. uge.

Vi har lagt vægt på det oplyste om NNs helbredsmæssige oplysninger og behov for personlig og praktisk hjælp. Det fremgår bl.a. heraf, at NN er lammet i begge ben, krop blære, tarm og delvis i begge arme. Han har beskeden funktion i armene. Han kan spille computer og køre bil. Kroppen har svært ved at temperaturregulere. Han har brug for hjælp til forflytninger, til at spise, drikke, til personlig hygiejne og til at komme rundt til aktiviteter uden for hjemmet.

Vi finder efter de lægelige oplysninger, at NN kan være alene i kortere perioder. Det vurderes, at der er mulighed for at lave en tidsplan, således at hjælpen kan ydes på de tidspunkter af dagen, hvor NN har brug for det.

Det vurderes også, at der ikke er en sikkerhedsrisiko forbundet med, at NN er alene i kortere perioder, da han kan anvende en mobil, som eventuelt kan fastspændes på kørestolen.

Vi finder endvidere, at de ressourcer, som kommunen har afsat til plejeopgaver vil kunne dække plejehovet.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 22. oktober 2010
- Klagen til Ankestyrelsen af 8. november 2010
- Nævnets genvurdering

Sagsfremstilling

Ved afgørelse af 3. juni 2010 bevilgede kommunen pr. 1. september 2010 hjælp efter servicelovens § 96 med 133 timer og 41 min. pr. uge. og 55,50 timer årligt til øvrige formål (personalemøder mv).

NN havde ønsket at uddelegere arbejdsgiveransvaret til en forening eller et privat firma, og der blev derfor bevilget et årligt beløb til administration af ordningen.

Ved genvurdering af 14. juli 2001 tilføjede kommunen 1 time pr. uge til indkøb af dagligvarer. Timetallet var herefter 134 timer og 41 min. pr. uge.

Ved afgørelse af 22. oktober 2010 fandt nævnet, at NN havde ret til hjælp 24 timer i døgnet efter servicelovens § 96.

Begrundelsen var, at nævnet efter en individuel vurdering af hans behov ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at fravige servicelovens udgangspunkt for udmåling af hjælp under BPA ordningen, hvorefter udmålingen af hjælp skal dække hele døgnet, jf. C-13-07.

Nævnet havde lagt vægt på, at han var tetraplegiker, og at han havde brug for hjælp til alle livets forhold. Han var uden gangfunktion, og han havde behov for hjælp til at tømme kateter, al personlig hygiejne, tilberedelse af måltider mv. Han havde brug for hjælp til alle forflytninger. Han gik på VUC, og hans hjælpere var med ham til at tage bøger og computer frem samt til at hjælpe ham med at køre hjem i pauser og få ordnet toiletbesøg mv. Han boede sammen med sin mor og lillesøster. Moderen forestod tilberedningen af nogle af hans måltider.

NN havde anført, at han ikke kunne planlægge, hvornår han havde behov for hjælp ved toiletbesøg. Han var endvidere bange for at tabe sin telefon, hvis han var alene, så han ikke kunne komme i kontakt med andre.

NN klagede over denne afgørelse. Han gjorde gældende, at hans dag på grund af hans handicap ikke kunne skemalægges. Nogle dage havde han brug for tømning af blære 5-6 gange. Andre dage meget oftere, alt afhængig af væskeindtagelse, vejr og ofte tilbagevendende urinvejsinfektioner.

Endvidere anførte han, at der var risiko ved, at han er alene, da han på grund af sin lammelse ikke har mavemusklener og kræfter i mellemgulvet. Hvis han får væske/ mad galt i halsen, kan han ikke selv hoste det op. Hvis han ikke hurtigt får hjælp, kan han nemt blive kvalt. Han har også store problemer med varmen, da han på grund af sin lammelse ikke kan svede som andre og heller ikke fornemme varme på samme måde.

Endelig anførte han, at han slet ikke kan bruge sine fingre. Det han ”holder på” er alt sammen sat fast med bøjler af hjælperen. I armene er der ingen tricepsfunktion, dvs. alm. armbevægelser ikke er så lige til. Han kan ikke selv benytte køleskab, køkkenskabe, microovn mv.

Nævnet havde endvidere lagt vægt på, at kommunen ikke havde givet en konkret begrundelse for reduktionen af hans hjælpetimer.

Nævnet ændrede således kommunens afgørelse.

I klagen henviste kommunen til vejledningen, hvorefter der skal foretages en individuel og helhedsorienteret behovsvurdering med udgangspunkt i, hvad den enkelte selv kan klare. Udgangspunktet er, at udmålingen skal dække alle borgerens behov for personlig og praktisk hjælp, overvågning og ledsagelse.

Efter 87-09 skal udmåling af hjælp ske efter en nøje individuel behovsvurdering med udgangspunkt i, hvad borgeren selv kan klare. Udgangspunktet var ikke, at der var ret til hjælp 24 timer i døgnet.

I den konkrete sag var der foretaget en endog overordentlig grundig, individuel behovsvurdering, hvor der er aflagt indtil flere hjemmebesøg, og inddraget sundhedsfaglig bistand mhp. udmåling af personlig hjælp og pleje. Kommunen havde ikke gjort gældende, at nogle af borgerens behov for hjælp skulle ydes efter øvrige bestemmelser i serviceloven, men tværtimod udmålt timer efter § 96 til at dække samtlige behov.

Kommunen havde givet en meget detaljeret og konkret begrundelse for udmålingen. Bl.a. var det vurderet, at der ikke var en sikkerhedsrisiko forbundet med, at han var alene i perioder i løbet af dagen, idet behovet for at kunne komme i kontakt med andre kunne tilgodeses ved, at hjælperen fastspænder mobilen på hans kørestol inden han går eller at han får et nødkald. Det var endvidere vurderet, at der var afsat et meget betydeligt antal timer til fritidsaktiviteter mv. , og at det ikke er en nødvendighed for udvikling af selvstændighed, at der er en hjælper til stede 24 i døgnet.

Kommunen fortolkede § 96 således, at hjælperen som udgangspunkt skal dække hele døgnet, dvs. kunne ydes på alle tider af døgnet og dække alle behov. Dette er dog ikke ensbetydende med, at hjælpen skal ydes 24 timer i døgnet, hvis der ikke er konkrete opgaver at udføre, jf. 87-09. Fandt, det var i strid med proportionalitets-princippet, at kommunen skal yde hjælp i 34,50 timer pr. uge, hvor der ikke er opgaver at udføre.

Ved genvurderingen af sagen henviste nævnet til sin tidligere begrundelse.